

Pozeráš do zrkadla, nevidíš postavu v ňom,
vidíš obraz pekla, čertov a samé zlo,
plamene žiaria a roztápajú zrkadlo,
počuješ hlasy, ktoré vravia, že ty si to,
čo potrebujú tam, kde neni priestor na lútosť,
kde sa každý jeden hriech mení na dobrý skutok,
kde bonusom je všetko špatné, čo si spravil,
a každá bolesť čo si spôsobil, sú dobré správy.
Nechápeš čo tu robíš a kto si vlastne,
kam vykročiť máš, prečo si prišiel na svet,
dopredu to nejde a nevieš kadiaľ naspäť,
nevieš čo je cítiť a nevieš čo je šťastie,
nevieš čo sa stalo, jak si sa tu ocitol,
nevieš jak sa máš zbaviť tých blbých pocitov,
už nebojuješ s tou ilúziou rozbitou,
začínaš byť rád, že ti diabol domov poskytol.

Zablúdil si po mesiacoch strávených,
v tme, našiel sa, len pri zatmení,
máš pocit, že východy už zavreli,
nehľadáš cestu, si stratený.

Zablúdil si po mesiacoch strávených,
v tme, našiel sa, len pri zatmení,
máš pocit, že východy už zavreli,
nehľadáš cestu, si stratený.

Plakal si, pokiaľ sa nenaklonili misky váh,
chcel by si zas, ale slzy zmenili sa v prach,
neni ani rameno, na ktorom by si plakal,
bál si sa tejto chvíle, dnes nevieš čo je strach,
a nevieš aké je to mať niekoho, blúdiš sám,
neni nikto, kto by ťa vyviedol z bludiska,
svojich si odohnal a láska, tá zmizla tiež,
nikto ti nevolá a keď, tak ho nedvihneš,
nevieš čo sa deje, prečo si padol do toho,
prečo keď spraviš krok, tak nesprávnou nohou,
prečo nechceš mať nikoho, kto by ti pomohol,
a jediné čo ťa napáda je dávať zbohom,
nevieš kto si, najhoršie je, že to nechceš zistiť,
ani malé svetlo nádeje už nezaiskrí,
a preto bereš pero, papier a píšeš listy,
a dúfaš, že posledný záblesk ti klud zaistí.

Zablúdil si po mesiacoch strávených,
v tme, našiel sa, len pri zatmení,
máš pocit, že východy už zavreli,
nehľadáš cestu, si stratený.

Zablúdil si po mesiacoch strávených,
v tme, našiel sa, len pri zatmení,
máš pocit, že východy už zavreli,
nehľadáš cestu, si stratený.

Postav sa zo zeme a neignoruj svoj život,
ani z polovice prežiť si ho nestihol,
každý problém má, treba riešiť ho,

pamätaj, z každého bludiska vedú cesty von.

Postav sa zo zeme a neignoruj svoj život,
ani z polovice prežiť si ho nestihol,
každý problém má, treba riešiť ho,
pamätaj, z každého bludiska vedú cesty von.

Zablúdil si po mesiacoch strávených,
v tme, našiel sa, len pri zatmení,
máš pocit, že východy už zavreli,
nehľadáš cestu, si stratený.

Zablúdil si po mesiacoch strávených,
v tme, našiel sa, len pri zatmení,
máš pocit, že východy už zavreli,
nehľadáš cestu, si stratený.